

ESPINGUET

GIRONA - Quinzenari xistològic d'idees arxivades amb petites dosis d'art, literatura i esport.

Galeria de caricatures sonores

Gironina popular!

Deliciosa nineta que la teva carona acredita talment el teu cognom, cognom d'una fruita dolça, quin arbre tan delicat, escampa el seu fruit en forma de flairoses floretes.

No volem repetir novament l'admiració que ens causen els seus passos pels nostres passeigs—ja que la Llach de poc ens mata—, però si direm que la seva reconeguda simpatia, és molt millor que els elogis que se li dediquen i per lo tant nosaltres volem igualar-ho dedicant-li un de calurós.

Gironí popular!

(El nostre caricaturista «Lito» vist per «Sifo» (Josep Martinez)).

Aquesta és la caricatura del nostre benvolgut dibuixant, que per mitjà del llapis del nostre amic Sifo, donem a conèixer als immortals llegidors del mortal quinzenari l'ESPINGUET, per obra i gràcia de l'interessat.

Es un dels nois més simpàtics i populars de la nostra joventut gironina; amb la mateixa rapidesa fa córrer el llapis per caricaturar a la nena més bonica, com la màquina fotogràfica per treure'n la vista més difícil i palpitant. Les seves fotos les publiquen a mes de l'ESPINGUET tots els altres rotatius d'Espanya, que sense tenir la importància del nostre ni la de l'«Autonomista», també poden passar.

Núm.

3 Any I - Mes flairós
3 DIA, 18 MAIG DE 1933 **20** cts.

Exàmens!

(DEL NOSTRE ENVIAT ESPECIAL)

L'ESPINGUET: 8 h. 37 m.—He arribat a l'Institut on regna gran aldarull entre l'element estudiós—això és un dir—i sembla que estan molt fadigats de l'última excursió. En Castillon, castiga; En Roura, ampolla follament; En Vicens, juga a bola i en Negre a saltar i parar. S'espera l'arribada dels Tribunals d'un moment a l'altre. He fet ofrena d'una dolça i estantissa barra d'estrep a la gentil Elcarte i hi estic conversant; si ella m'ho permet continuaré telefonant.

L'ESPINGUET: 8 h. 49 m.—Se m'ha acabat la barra... d'estrep; la barra de l'Elcarte encara la té sencera, la Magaldi també té barra. Ens n'alegrem i desitjaríem que no se'ls hi acabés. Ha arribat a petita velocitat i a ports pagats el Tribunal de Geometria, sembla que vénen molt masegats del viatge. Tots porten la cara enllustrada i les sabates netes. La Vega tremola com una fulla d'arbre, la Magaldi també i jo l'agafo a fi que no tremoli. Jo tinc la grossa! vull dir la Magaldi.

L'ESPINGUET: Criden exàmens de Geometria. En passar per la porta el «bedell» m'ha dit que si no en tenia prou d'una cadira podia agafar-ne dues, jo l'hi he contestat que per desgràcia ja era magre; m'ha recomenat també que no fes pessigolles a les nenes, jo li he dit que per més degraçia era casat; com sigui que volia fer-me altres preguntes amoïnoses m'he ficat el «bedell» a la butxaca i entro a dins—tothom aplaudeix—. Estic assentat al costat de la Rahola i en Regàs. El President em fa senyes perquè m'assenti al seu costat i formi així part del Tribunal. Jo prefereixo estar al costat de la Rahola, perquè els homes no m'agraden—llevat del Sr. Pauperes perquè és tant ric—. La Rahola em demana una cigarreta i jo li prego que no fumi perquè fa rotígia, després em diu que és pel seu germà, essent així jo li dono perquè és tan guapo.

L'ESPINGUET: 10 h. 3 m.—S'han examinat una colla d'esquixos, d'aquests que fan el tercer curs. Per fi ha tocat el torn a l'Elcarte, jo li he aixugat la cara xopada de llàgrimes i li he recomenat serenitat. Un d'aquells esquixos que està més aprop del Tribunal s'ha tret el puny de la camisa i ha espulsat la cadira on ha de seure l'Elcarte. El Catedràtic li pregunta «—¿qué propiedad tienen dos líneas paralelas?»—ella diu—«la de que por más que se prolonguen nunca lleguen a encontrarse»—. El Catedràtic li diu si ella i jo som dos línies paraleles. Ella contesta que no, perquè aviat ens entendríem, vull dir ens trobaríem. Sempre m'equivoco! Perdoneu!

L'ESPINGUET: 11 h. 2 m.—Toca el torn a la Rahola—que no és igual que la Rahola toqui el torn—i amb aquells aires de «inocente vampiresa de la Ronda Fernando Puig» es dirigeix al President del Tribunal i li diu: Vostè és un burro, el meu pare és un savi. El President embadalit per sa hermosura, li explica el que menjarà per dinar i la Rahola queda convençuda.

L'ESPINGUET: 11 h. 30 m.—Ara toco a la Magaldi, vull dir que li toca examinar-se. Visca el fàscio i les costelles a la brasa!—crido jo entusiasmat—. El President agita la campaneta; jo no tinc res per agitar perquè encara no he esmorzat. La Magaldi es queixa davant del Tribunal perquè unes senyores han anat a trobar el Governador a fi que fes retirar tots els sants i santes dels carrers;—i acaba dient—es veu ben clar que ara governa el clerol. Mentre continuï aquest anticlericalisme no estudio més Geometria. Visca Rússia! Visca Itàlia! i l'anxova d'En Mussolini! I jo

A FUITA

te la digo rezalao?

Som al «printemps» que diuen els nostres veïns de nació i amb això vull recordar-vos aquells capvespres que, en sortir de llurs presiris, que pel uns és l'oficina, pels altres el taller o la fàbrica, per la cuinera de casa la cuina, etc., etc. en què solem anar a esbargar els «pardalets» que durant el dia se'ns fiquen al cap, tot donant un tom per la nostra sempre verda i humida Devesa.

Sens dubte, enfoqueu el Passeig Central i aneu tirant per vall, abstrets a lo millor en profundes meditacions, per exemple penseu en les formes semi-planetàries de la Maria de Cal Ranco o bé amb el cine que aniríeu aquesta nit si tinguéssiu sis ralets, quan de sobte se us clava al costat una d'aquestes angelicals criaturetes, que talment sembla, que cada matí s'enllustrin la cara amb betum i sense com va ni com ve, comença a engegar-vos la seva flamenca oratòria.

—Quierez que te la diga rezalao...?

—Azi te pize un camión cargado de callos, si no te la dejas dessir!

—Anda morenico, solo una perra gorda i te revelo tu felicidad .. i vosaltres, per desempellagar-vos-en i, evitar a l'ensems una maledicció de gitano—

diuen que no hi ha res més dolent, quan s'està pelat—li tireu un grapat de duros de sis pessetes—almenys nosaltres no donem mai calderilla—i ja teniu el marrec convertit en baròmetre sonor, prometent-vos felicitats mil per l'esdevenidor.

Però el bo del cas, és que la felicitat s'acaba tan bon punt arribeu al replà de les golfes, nostre domicili i de Vostès. Ah! i que no hi vivim pas per estalviar, no! sinó perquè un hom, en les altures, frueix de millors aires i vistes (la veïna d'enfront cada matí pren banys de sol al terrat amb mallot).

Doncs, sí, com dèiem, no feu sinó arribar a casa i trobar tota aquesta trèpola de l'esbirro amo de casa, la planxadora, el sastre... en fi, tota aquesta mena de gent, que, verdadera plaga humana, infesta amb els seus comptes la societat i que amb una cara de butxi que espanta, us presenta ço que en diuen factures, fent-vos esfumar de la pensa, els somnis daurats, que amb el pinzell dels vostres calés havien pintat i forjat dintre vostre, aquestes figures típiques del gitinet o gitanàs a voltes de la Devesa gironina.

PETER'S NYIGO

Girona maig 1933.

FARMACIA RIBAS

S'imposa sempre!!! :-: És l'únic Centre d'Específics de Girona

PLAÇA DE LES CASTANYES

TELÈFON 144

A la bonica

Carme Llach

Oh! formosa nina,
Oh! casta donzella,
Oh! blanca poncella
Que en Maig florí

Ets garba daurada,
Ets espiga airosa,
Ets bella i formosa
Com un gessamí

Ets la de cara rosada
Ets la d'encís rialler
Ets la més preuada
Que jamai oblidaré.

JORDI

CORREU.... que es crema!

Caram.—Caram d'on véns
Caram on vas
al cove o al cabàs?

Busca'l.—No ens podem estar de publicar-ne un fragment: «Dos as de sabe qua al entrar el cuarto en Pepet...» Busca'l, Busca'l, i ja hi és.

Climent.—Anirà al pròxim número.

A. U.—Au, home, au!

Aquell d'allà.—Anirà en el proper número.

N. de la R.—No contestem les esqueles.

Costa Brava : Sn. Antoni de Calonge

3 magnífics xalets per vendre o llogar

RAÓ: FERRANDIZ I BELLES, 5

GIRONA

Declaracions amoroses

A N'ANGELINA ROCA

Fascinadora Angelina: Per breus moments voldria pregar-te que deixessis ço que dia, darrera dia, tortura el teu gentil caparró i et fessis càrrec de la pregona estima que inspires a aquest modest gironí que ha rebut l'etzegaiada del teu amor i quin cor resta trossejat per la teva imatge; bella personeta que has fet vibrar amb tanta intensitat la fibra inexplicable del meu amor. Quan passes indiferenta pel meu costat sento que el cor em sagna de tristor, però d'una tristor esfereïdora que em fa tornar a ma llar servant en ma pensa la teva dolça imatge de color de rosa boscana, i, seguidament, un raig ple d'il·lusió i esperança amoreix el meu cor, i... espero i anhele poder-te contemplar altre cop, ja que solament contemplant-te visc amb delectança. Quina bella recordança!

Un cor que sagna tristor

A NA MARIA RAHOLA

Exòtica Maria: A voltes sento l'inefable goig que em produeix la follia d'un amor inconfès. A voltes voldria ubriagar-me xopant el nèctar meravellós de la teva cabellera solta.... mes no puc, no sé quin és el lligam que m'acoquina i em fa témer una nova fuetellada pel meu rosegat cor, que no puc concebre encara com ha resistit les batzegades de l'amor que tu m'inspires.

Maria! compadeix-te d'aquest pobre enamorat que resta a l'oblit de ta personeta. No sembris espines en mon camí!

Un cor fuetejat

A NA MARIA SOLER

A tu gaia poncella, gairebé desconeguda per mi, et faig ofrena d'aquests mots amarats d'un realisme cruament verídic, per a donar-te a conèixer l'amor que jo et professo i de les dolceses que em proporciona aquest amor que es troba ungit d'un cairè misteriós que li escau en demasia.

No seria millor un amor segellat per un bes sortit de la teva ufana boqueta? No! Tu ets per mi una princeseta dels meus imaginaris comptes de castells embruixats! El nostre amor consisteix en amar-nos a distància! Allarguem, doncs, aquest estat inefable, ple d'il·lusió i esperança en què la meva ànima es complau en sentir-s'hi dolçament rebejada!... Poncella gairebé desconeguda per mi! No podràs ésser mai meva! Aquest és el destí! Destí de valles infranquejables!

Un cor que tu desprecies

N. de la R. - Tenim en cartera altres declaracions que anirem publicant, si aneu deixant els vint cèntims al quiosc.

FESTEJANT FESTES DE FIGUERES PER SANTA CREU

Mec..! meeec ..! Arrapat sota les rodes d'un taxi, arribo a Figueres. Es el diumenge de fires i és de nit. On anar?... A l'«Esport» fan ball.... Doncs som hi: cap a l'«Esport»!

Lluit n'és el ball i més si es té en compte que un hom sembla trovar-se a Girona, degut a l'element juvenívol gironí que l'integrava.

Fruïrem admirant les beutats gironines, Sastre Gené, Pepeta Macau, Lluïsa Batlle, Concepció Gustà, Fanny Mateu, Maria Bellsolà, Teresina... i tantes d'altres que degut al encariment de la tinta sentim no poder publicar.

També el sexe pelut féu estralls. En Salvatella «el flamante cuota» vestit amb smoking i amb coll i corbatí de papallona i el capità Iglésies vestit d'uniforme foren sens dubte, els que feren patir més mànecs d'escombra.

Parelles?... Ah sí! Recordem en Guillamet dansant amb la Macau, la qual duia un vestit de soiré que la feia molt escultural; en Roca fent el mateix amb la fascinadora Ll. Batlle... i en Maurici, Lladó, Just, Ventura, Llovet, Comadira, Martí, i el xofer també dansant amb les simpàtiques figuerenques, i fins a l'any vinent si a casa ens hi deixen anar i si és entrada d'arrós com aquest any.

LITO-RAL

CAMISERIA
CONFECCIONS
SASTRERIA
SABATERIA

Casa ORIOL CARBO

QUATRE CANTONS = GIRONA

Fotografia LUX

PLAÇA DE L'OLI

La casa especial per a treballs dels aficionats

Diversions Festives

Quatre paraules amb en Carles Gispert

Hem acudit a les poques actuacions que ha donat en la nostra ciutat la companyia d'aficionats locals, «BADALS CAPSIR» la qual, d'una manera admirable interpreta sarsueles d'envergadura, com són: «LA DOLOROSA» i «MOLINOS DE VIENTO», i hem pensat anar a entrevistar-nos amb el seu director, en Carles Gispert, que ens ha rebut molt amablement, i més, en saber que anàvem a trobar-lo perquè ens digués quatre paraules sobre l'actuació i desenrotllament de l'expressada agrupació.

—Sou vós un dels fundadors d'aquesta companyia?

—Sí, un dels principals iniciadors.

—Comptàveu ja amb elements en anar a formar aquesta agrupació?

—Sí, naturalment, entre els quals, a les Stes. Busquets, Guasch i Prat; i els Srs. Lluçet, Grabulosa i Puig, estant-ne molt content de tots, juntament amb la resta de la companyia.

—No heu donat cap representació fora de Girona?

—De moment no, però tenim intenció de donar a conèixer la nostra companyia per la «província», ja que tenim bones proposicions d'Olot, Palafrugell, Sta. Coloma de Farnés, i de molts altres punts.

—Esteu contents de la manera que us ha rebut el públic d'aquí?

—Estem admirats de l'acollida que ens ha dispensat el públic gironí, i més que contents dels aplaudiments que ha batut en el nostre honor.

—A més a més d'interpretar sarsueles castellanes, no us proposeu fer obres catalanes?

—Sí, també ho hem pensat; sobre tot heu de comprendre que com a catalans que som, seria el nostre plaer poder fer obres de gènere «nostre», però de moment ens volem perfeccionar amb sarsueles castellanes per a posar-nos al nivell que correspon per interpretar teatre català.

—Com a director que sou d'aquesta companyia lírica i de l'Agrupació «ROMEA»—que cultiva el vers—, quin és el gènere que preferiu d'ambdós?

—Francament; jo abans que tot sóc un amant de l'Art, per conseqüència no puc destriar cap dels dos gèneres, doncs els hi professo el mateix afecte, i considero que tant art és l'un, com l'altre.

—Què ho fa que l'agrupació «ROMEA» no actui amb més freqüència en aquesta ciutat?

—De moment no podem; doncs hem de donar compliment a una infinitat de contractes que tenim amb els pobles d'aquesta «província»; però heu de

pensar que seria el nostre desig poder actuar més sovint en teatres de Girona.

—I per acabar aquesta petita conversa, ¿quins projectes teniu per a l'esdevenidor?

—El primer, és que abans d'acabar aquest mes, farem una funció en el Teatre Municipal, «LA DOLOROSA» i «LA ALSACIANA». Per més tard, ja tenim en «cartera» i a punt d'assajar les obres: «BOHEMIOS» «DOLORETES» «AMOR CIEGO» i moltes d'altres del gènere «chic».

Amb aquets últims mots, donàrem per acabada la nostra conversa amb en Carles Gispert, primer actor i director de la companyia lírica «BADALS CAPSIR», i un dels més entusiastes animadors del teatre «amateur» gironí.

RIG.

SEMPRE ULTIMES NOVETATS

FERNANDEZ

SASTRE

Aire lliure

Tres a dos! En saber aquest resultat ningú s'ho volia creure.

Però, pot ésser que només hagin perdut d'un gol de diferència? No solament és veritat, sinó que de no haver estat la gran (?) actuació d'en Gauxia, hauríem guanyat.

Després d'aquest partit s'imposa la destitució d'en Gauxia i a més tenint un suplent que és tant o més bo que el fins ara titular (i diem fins ara perquè suposem que no el faran jugar més com a tal) i que contra l'«Espanyol» demostrà trobar-se en magnífica forma.

Un altre que és un bon porter—per si no ho sabíeu—és en Vilata. Durant els breus moments que actuà de *guardameta* a Badalona no li passaren cap gol. Val a dir, però, que no tocà pilota. Dos kiks i gràcies.

Ja que no s'ha guanyat el «Badalona» per mala sort, almenys convé fer la pau diumenge vinent amb el «Granollers».

Cal demostrar als del país dels ous nials, que si ens porten un punt d'avantatge, la negra, en forma de Gauxia, en té la culpa.

Ah! i els de l'esmentat país podran veure si el públic de Girona és tan cafre com ells diuen i si tiren pedres i fang als forasters com els d'una ciutat que no volem anomenar, però que tothom sap quina és.

No podem menys que fer constar amb goig que els banyolins que presumeixen tant, han mort com uns pollets i *en su propia salsa* als peus dels equípners del «B» per la misèria de 4 a 1. Diumenge vinent, a casa al menys els en faran 8.

Diuen que un pobre dependent de la casa Escatllar s'ha suïcidat bevent-se un litre de sulfumant.

Per no ésser menys els de l'equip «C» (prompte tindrem tot l'abecedari) vulgarment anomenats «els

nanos d'en Saliné», ensopiren els taverners de la «Penya Llers».

Apa, *nanos pit i fora i el mundo es vuestro.*

Diumenge passat tingué lloc a l'estadi de Montjuïc, de Barcelona, unes proves corresponents al «Crèterium de Primavera» organitzat per la «Revista Atlètica.»

El nostre company Colomer es classificà en primer lloc en els 400 metres guanyant el «Trofeu Termozan»

CIEL.

CHEZ RIGAU - EL DORADO

On trobareu la mançanilla més bona de Girona i la Màlaga de més bon paladar

Un milió de «Koctails» diferents, refrescos i molt frescos.

Sagetes romàntiques

Si aquesta sageta la faig al bell mig del mes de Maig, no és igual que una sageta al Maig del mig del mes d'En Faig, perquè si al Maig la faig al mig, al mig del Maig la faig; i oh! mes de Maig quina oda més bonica voldria jo dedicar-te si fos el fill o el pare d'En Josep M.ª de Sagarra! Mes no ho sóc!, sóc senzillament un senzill fill del meu pare i el meu pare que és pare meu, precisament no és fill ni pare d'En Sagarra, perquè si ell li fos pare jo li seria fill i ell seria fill del pare i el pare, pare de tots dos. Oh! mes de Maig quines coses passen entre família! mes de Maig mes de crisi! mes de Maig en què tothom fa vagues! —passat les llevadores— mes de Maig que car va l'oli! mes de Maig no podem viure. Mes de Maig, mes de les roses! i perquè pogueu estar-ne més segur llegiu a continuació:

Del roser més espinat
te n'ofreno una poncella,
tota rosa! tota bella!

—Ai lladre que m'has donat!

Es allò que es diu pel Maig a les 7 ja és fosc i per l'Agost cada dia un raig!

Lleixius Berenguer són els millors

Molt ens plau acomiadar a les nostres damete que durant l'hivern ens han tingut abstrets amb la seva formosor, fent-les-hi ofrena d'aquest fragment poètic que ha compost l'animal d'En Ferran del Joc, redactor i company nostre. Música de la Mort de de l'Escolà o bé la Cirila.

A Girona tot plora
tot plora d'ahí ençà
perquè les nostres dames
se'n van a estiuejar
La Rambla, Oh Girona!
n'és vostre colomà
aquells que ahí us miraven,
avui qui us mirarà?

Adéu·siau gironines que aneu a estendre el vostre gentil cosset sobre el soral de les daurades platges i sota el sol torrador que il·lumina l'envejada Costa Brava. No oblideu però, que tot sovint procurarem conviure amb vosaltres, encara que sia per breus moments, ni oblideu tampoc que estem fent treballs perquè el nostre, i a l'ensems vostre quinzenal, el pogueu adquirir a les formoses platges de Celrà, Bordils, Juyà i Madremanya. Publicarem fotografies, xistes, ximpleries, puntes entredos, brodats, calats, treballs fets a mà i a màquina...

Feia molt de temps que no veiem a l'escultural Mariàngela, festejar amb aquell xicot que si mal no recordo es diu Quimet. Més l'altre dia pogurèrem esbrinar lo succeït.

No us oblideu d'assistir, diumenge 21, al Ball que ha organitzat el popular quinzenari "Les Voltes de la Rambla" a l'Ateneu

S'han iniciat dos idil·lis entre dos Joseps i dues Conxites. Dels Joseps un és aprenent de banquer i l'altre és estudiant. Les Conxites són lleteres. Però la més enamorada és la del banquer. De tant que pensa en ell sempre cau. A casa seva no guanyen per marxes noves.

USEU LLEIXIUS BERENGUER

Diumenge passat a Sarrià poguérem delectar-nos fruit de les maravoloses dots de dama ingènua que posseïex la joveneta i bella actriu Lourdes Prat, que pertany a l'agrupació Romea de la nostra ciutat, la que feu una verdadera creació del seu difícil paper d'Esperanceta en l'obra «Reixes enfora». Molt bé simpàtica Lourdes, molt bé!; no defalleixis, en el teu difícil camí que amb tant d'empeny has emprès.

Tintoreria

ELS MIL COLORS A. GÜELL

Dols i encàrrecs d'urgència a les 6 hores. Tel. 371 GIRONA

En Venturita Carreras està molt enfadat amb en Dalmau «el únic pianista humano». No sabeu la causa? Puix tots dos estan enamorats de la mateixa doncella: ¡La gentil Noguera!

¿Com acabarà tot això?... ningú ho sap... tothom ho ignora... ¡MISTERI!

Demaneu arreu el sabó **"Jabalí"**

Fabricants: Fills d'E. Barangé, S. A.

Westinghouse

Els aparells de Ràdio que donen l'ànima de la música

Si vol escoltar les ondes Extra-curtes demani una prova a
RADIO UNIVERS Alvarez de Castro, 2
TELEFON 392

Magestuosa, gentil, Maria Figueres deixa que vingui aqnell tendre ocellet a gaudir-se al costat teu, pensa que l'amor és l'amor.

Fem saber als nostres nombrosos com també distingits clients, que aquell xicot llarg i prim i que per més senyes escriu a cal Albeverio i li diuen el «nano» i aquella xicoteta rossa que abans era bruna i que també trevallava a la mateixa casa han partit peres. Desitjaríem que prompte fessin les paus.

COMPREU LLEIXIUS BERENGUER

Hem observat que la Perramont petita, cada dia es torna més bonica i més simpàtica. Segons el nostre entendre ho deu fer perquè ara no va tant sovint amb la «seriosa» Maria Bellsolà.

Et felicitem per el teu canvi Perramont, puix a nosaltres les nenes simpàtiques ens agraden més, i les trobem més bufones.

Tungsram Les millors làmpares de Ràdio per a tots els aparells del món
Tenim existències de tots els tipus coneguts

RADIO UNIVERS

ALVAREZ DE CASTRO, núm. 2 TELEFON 392

Quina de les nenes gironines,
és la més forta?
LA ROCA.
i la més estival?
LA LLORET.
i la més alta?
LA MONTANYA.
i la més dolça
LA CEREZO.
i la més arborística?
LA PRUNES.
i la més esgarraposa?
LA ROMAGUERA.
i les més perilloses?
LES RIERES.
i les més avícoles?
LES BECH.
i les més frondoses?
LES PUIGVERT.
i la més romàntica?
LA LLACH.
i la més anti catalana?
LA CASTELLA.

R. I. P.

Don Josep Sensefaltes de Gramàtica

Corredor de Serradures i Grana de Vago

HA MORT

Després d'haver rebut una pallissa descomunal de garrotades que l'hi ha dispensat la família del finat, veïns, «otras hierbas» i demás coneguts que tenien sobre ell un deure inexorable de gratitud. La raó social l'ESPINGUET, fàbrica de xistes i demás ximpleries, els pregunen el tinguin present a l'hora de l'àpat.

Es venen espelmes!

No es convida a ningú perquè el mort era un ximple!

Lletres de dol

Com poden veure els nostres llegidors, per l'anunci que publiquem més amunt, s'ha mort l'animal que ens corretgia les proves i per lo tant pregunem que ens perdonin si d'avui endavant fem faltes d'ortografia, sintaxis, prosòdia i altres porqueries «de las que nunca hice caso».

Un xic adolorits per la insensible pèrdua que acabem d'experimentar, us parlarem del finat si és que la ploma i la salut ens ho permet. En primer lloc us direm que el mort ens ha deixat un terrible dolor reumàtic, del que temem no treure'ns mai més de sobre. Els criminals artells de la terrible mort ens ha dallat un dels ximplers més grossos de la Redacció. Us parlarem de la seva vida plena d'amargues malalties, encostipats, xerrampions i pulmonies bordes. De petit se li notà l'excessiva afició a la beguda, que més tard havia de causar greus estralls dintre la societat; els vasos de garnatxa, moscatell i vi ranci eren el seu pa de cada dia.

Era casat, com tots nosaltres, però molt sovint solia oblidar-se de que tenia dona... i fills per mantenir. Estava dotat d'una veu que causava l'admiració d'aquells que l'escoltavent... xiulant; la seva flaca era la romança de la coneguda sarçuela «El amor de una madre o el puño de un paraguas», quins bemols (eii) i semicorcheres dominava perfectament. A més a més

ens oblidàvem de dir que per l'edat que tenia era força burro. Restem molt apenats pel seu trasllat, sobretot jo, que no feia gaires dies l'hi havia dedicat un amatent i graciós «així et morissis».

Fem constar, però, que la seva mort ha estat molt favorablement comentada i cel·lebrada amb una disbauxa gastro-intestinal que ha causat la indigestió de la família.

Adéu-siau malaguanyat Sensefaltes!

EL CAPORAL

En la manxeta d'un diari local hi van insertats els preus de subscripció—tots ells mòdics com el seu Director—de gairebé totes les parts d'Europa (inclús Açores i Madera). Fem avinent al públic gironí que l'ESPINGUET no solament va a tots aquells punts que anuncia el susdit diari, sinó que l'enviem a «Mandarinas de doy», «Vacas-Grossas» (Zolu) i a molts d'altres punts no menys estratègics.

CALÇATS GIRONA

PLAÇA DE L'OLI

Les màximes novetats en calçat a preus d'ocasió.

Omnibus de gran confort propis per excursions de tota mena

PREUS MODICS

JOSEP BOSCH

PONT MAJOR

GIRONA

Impremta de SALOMÓ MARQUÈS — Girona.